

DISSERTATIO GRADUALIS,

De

LACERATIONE
VESTIUM

Apud Hebræos:

Quam,

Ex suffragio Ampliss. Ord. Philosoph. in Re-
gio ad Auram Lyceo,

PRÆSIDE

VIRO Maxime Reverendo atque Amplissimo

D: no ISAACO WJDRKUNDT,

Orient. & Græc. Lingg. PROFESSO-

RE Ordinario,

Publica Bonorum disquisitioni modeste
submittet

Alumnus Regius,

JACOBUS SIRELIUS, Filius,

Austro-Fenno,

Deo volente, ad diem 3. Junii, Anni

MDCCLXXXII.

loco horisque solitis.

ABOÆ, Exc. R. Ac. Typ. Joh. Kiämpe.

S:æ R:æ M:tis
MAGNÆ FIDEI VIR,

Reverendissime Pater ac Domine,

**D_N. LAURENTI
TAMMELIN,**

S. S. Theol. DOCTOR Consummatissime,
inclitæ Diœceseos Aboënsis EPI-
SCOPE Eminentissime, Academia hu-
jus Auraicæ PRO - CANCELLARIE
Magnificentissime, nec non Vener. i-
bidem Consistorii PRÆSES Gravissi-
me, Scholarumque totam per Diœce-
sin EPHORE Amplissime,

MÆCENAS MAXIME,

Maxime Mæcenas, *clarissima lux He-
liconis,*
Fennonici Princeps ordinis atque sacri,
Insignis Patrie nostratis gloria dulcis,
Delicium Phœbi, præsidiumque bonis:

Dei

*Des veniam, quaeso, tenuis quod nostra Mi-
nerua*

*Nunc ausit Vestros sollicitare lares:
Nam veluti radiis tenebrosa illustrat A-
pollo;*

*Nomine sic splendet Musa Tenella Tuo.
Hoc igitur grato Mæcenas adspice vultu
Chartaceum munus, sit licet exiguum.
Et placidus faveas, submisso adisque cli-
enti,*

*Qui calida semper Te pietate colet:
Præterea, geminas tollens ad sidera pal-
mas,*

*Non pia desistet fundere vota Deo:
Ut vigeas, vireas sospes per Nestoris æ-
vum,*

*In cælo donec sideris instar eris!
Nomen at in terris maneat tunc posteri-
tati*

*Gloria percelebris tempus in omne Tu-
um!*

Reverendissimi Nominis Tui

*Cultor Devotissimus
Jacob Sirelius*

Maxime Reverendis, Amplis-

VIRIS ac

Dn. DANIELI

JUSLENIO,

S. S. Theol. DOCTORI ac PROFES-
SORI Celeberrimo, ejusdemque Fa-
cultatis h. t. DECANO Amplissimo,
Consistorii utriusque ADSESSORI
Gravissimo, Ecclesiæ Cathedralis Fen-
nicæ, quæ Aboæ est, ANTISTITI
Fidelissimo.

Domino ISAACO

Sacrarum Linguarum PROFESSORI
SESSORI Amplissimo, & Ecclesiarum,
tur, ANTISTITI

MÆCENATIBUS ac PATRONIS,
prosequendis,

ssimis atque Celeberrimis

DOMINIS,

Dn. Mag. ANDREAE
BERGIO,

Sacro Sanctæ Theologiæ PROFESSO-
RI Ordinario, Consistorii utriusque
ADSESSORI Gravissimo, ad Eccle-
sias in Nädendaht / Reso & Merimasto
ANTISTITI
Longe Dignissimo,

WILHELMUS /

Ordinario, Consistorii Academici AD-
quæ in Bifis & Kustö Deo colligun-
Adcuratissimo, Vigilantissimo,

submisso venerationis cultu ætatem
colendis.

Vobis.

Macenates. Ac. Patroni.

Optimi. Benignissimi.

Levissimas. Hasce. Pagellas.

Tum. Ut.

Splendore. Et. Luce.

Nominum. Vestrorum.

Collustrentur.

Tum. In.

Certissimam. Submissa. Pie

Atque. Venerabunda.

Mentis. Tesseram.

Cum. Sui. Suarumque. Fortunarum.

Ulteriori. Commendatione.

Nec. Non.

Calidissimo. Voto. Pro. Vita.

Et. Felicitate.

Vestra. Vestrorumque.

Perenni. Ac. Prospera.

Sacras. Esse. Vult.

Maxime Reverend. atque Amplissimo-
rum Nominum Vestrorum.

Humillimus Clientis

A. & R.

VIRO Admod. Reverendo Præclarissimoque
Dn. NICOLAO IDMAN,
Ecclesiarum, quæ Deo in Hymittis colli-
guntur, PASTORI vigilantissimo, adja-
centisque Districtus PRÆPOSITO Adcu-
ratissimo; NUTRITIO ut Propensissimo;
ita PATRONO ac EVERGETÆ multis
animi officiis Honorando.

Limina nonne rudis merito nunc chartula tan-
git

*Hæc Tuæ, mi multum semper Venerande Patrone?
Munera qui placidus gratis mihi tanta dedisti,
Quanta quidem, fateor, nulli sperare licebat.
Quippe Tuæ Sobolis binos dum cura per annos
Mi fuit, accepi summi documenta favoris,
Suscipe nunc gratæ, quæ profero, munera mentis,
Vilia sint quamvis; facilis quoque sis mihi post-
hæc.*

*Pectore sic toto fundam validissima vota,
Firma pro Domini clari generisque salute:
Hic vigeas latus seros in Nestoris annos,
Contingant donec cælestis gaudia regni!*

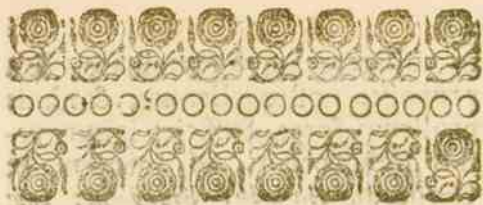
Præclarissimæ Tuæ Dignitatis

devotus ac indefessus cultor
Jacob Sirelius.

CONSPECTUS,

- §. I. *Vestimenta, Hebraeis praecipue usitata, perlustrat.*
- §. II. *Quenam ab iis scindi solita sint, inquirat.*
- §. III. *Ipsam lacerationis modum examinat, definitionemque tradit.*
- §. IV. *Causas ejus potissimas recenset.*
- §. V. *Controversiam ex legibus Sacris, qua vestes scindere pontificibus prohibere videntur, ortam, solvit.*
- §. VI. *Hunc lacerandi ritum aliis quoque gentibus communem fuisse, breviter demonstrat, & colophorem opella imponit.*

באלהי תשועתי

§. I.

Oculis nostris, in lacerationem vestium, Hebræis usitatam, ambitu pagellarum harum brevissime inclusam, conversis, primum vestimenta illorum intuenda se exhibent, ut ad solidam hujus scissionis cognitionem nobis deinde facilior sternatur via. Singula vero eorum genera accuratius delineare cōsulto supersedemus, præsertim, quum auctores, heic necessario consulendi, sententias de iis longe diversissimas foveant ac tueantur, quas ex instituto col-

A

ro colligere atque examinare, & a proposito nostro alienum, & nimis prolixum foret. Sufficiet igitur, vestes Hebræorum, ad mentem B: Gerhardi. *Harmon: Evangelist: cap: CC. pag: n: 223.* in interiores atque exteriores distributas observasse. Illarum in numero merito se offert תַּנְתָּן, Græcis χιτών, Latinis *tunica*: harum vero חַלְטָא, Græcis ἱματίον, Latinis *pallium* sive *roga* dicta. Ad interius hoc vestimenti genus quod attinet, communi omnium consensu dicitur tunica, & a B. Luth: ad *Genes: XXXVII* perspicue describitur, quod fuerit *camisia lineæ, stricta, arcta, tegens omnia membra corporis, non fluentibus manicis, sed strictis absque plicis.* Hebræos non semper usos fuisse una, sed, ubi a prisca frugalitate discessum est, duas ejusmodi tunicas sibi induisse, cum Isaac: Casaubono *Exer. 16. num 84. pag. 553.* tuto adierere audent: quarum illa lineæ cuti adharebat, quam indusium seu subuculam vocare licet: hæc autem, a
mol-

mollibus lanis confecta, sub pallio
 intima superinduebatur vesti, erat-
 que satis longa, descendens scilicet
 ad talos, sed arcta, corporique ad-
 juncta, nullis plicata rugis. Unde
 Hieronymum de ea ita audimus lo-
 cutum: *Hæc adheret corpori, & tam
 arcta est, & strictis manicis, ut nulla o-
 mino in veste sit ruga.* Interiorem huic
 vesti alterum vestimenti genus exte-
 rius impositum videmus: cuius si
 quis convenientissimum desiderave-
 rit nomen, pallium habebit, quod
 non a pellibus, secundum sententi-
 am Isidori, existimantis, veteres il-
 lud supra indumenta pellicea indu-
 isse; sed a palla, quod palam & fo-
 ris esset, teste Varrone, derivatur.
*Hæc, si Schindlero fides sit habenda,
 fuit vestis summa longior, sine manicis,
 cuius materia interdum fuit linum,
 interdum lana, nunquam vero he-
 terogenea: siquidem hæc lege He-
 bræis erat vetita Lev. XIX. 19. qui
 cum conf: Deut: XXII. 11. Consta-
 bat autem huiusmodi pallium qua-*

rvor pannis, certo modo inter se junctis: quam ob causam Græcis *ἰσηράριον* dictum: quale etiam erat pallium Christi, unde commodius a militibus in quatuor partes distribui potuit, docente B. Gerhar- do *loc: supra citat:*

§ II.

Utraque vero hæc Hebræorum vestimenta, pallium puta & tunicam, materiam fuisse lacerationis, cum D. Gejer: in *aureo tractatu de luctu Hebræorum pag. 418.* aliisque non paucis, adfirmare haud dubitamus. Nos non fugit, Buxtorfium in *Lexico Talm:* ad vocem *עֲרֵפָה* adferuisse, rupturam non fieri in exteriori pallio, & Leusdenium in *notis ad Joëlem* negasse, lacerationem institui in pallio exteriori, multosque præterea Philologorum idem cum his sensisse. Quos placitis suis adquiescere sinimus, in id unice incumbentes, quomodo sententia nostra proxime accedat ad ipsam veritatem.

ritatem, sic loquentem Job: I. 20.
 & surrexit Job, comperta liberorum
 clade, & scidit **למעט חג** pallium suum.
 Hic quidem Coccejus, ceterique ejus-
 dem sententiæ propugnatores **למעט**
 in propria sua significatione non su-
 munt, sed illud per **למעט** ver-
 sum atque explicitum volunt. Ve-
 rum iis resistunt omnes optimi in-
 terpretes, serio admonentes, non es-
 se fas propter solâ hypothesin quas-
 cunque permiscere species & vocum
 notiones, quum nihil prorsus sit,
 quod cogat **למעט** *improprie* de int-
 riore veste aut tunica hic accipi;
 siquidem *proprie* de exteriori vesti-
 mento sive pallio optime intelligen-
 tur. Misera enim & mutila foret
 Scripturæ interpretatio, ubi cuique,
 nulla urgente necessitate, pro libidi-
 ne liceret recedere a genuino verbo-
 rû sensu. Hinc igitur recte concludi-
 mus, Jobum non tunicam, sed pal-
 lium, quo indutus erat, scidisse. Et
 ne quis existimet, eum solum fecis-
 se hoc, intueatur amicos ejus, quo-
 rum

rum singuli sciderunt *וְכָל פָּלְיָם* pallium suum, ior: *hujus cap. II. 12.* nec non Esdras, qui *tibr: cap. IX. 5.* de se ita loquitur: *Surrexi de afflictione mea, & cum scidissem וְכָל פָּלְיָם vestem meam וְכָל פָּלְיָם & pallium meum &c.* Equis itaq; inficias ibit, exterius hoc Hebræorum vestimentum ab omni laceratione exceptum fuisse? Superest, ut de lacerata etiam tunica unicum producamus exemplum, sumtum a Chusai Archita, qui lugens occurrit Regi Davidi, *scissa tunica & capite humo aperta* 2 Sam. XV. 32. Sine dubio caruit hic pro fugæ præsentis conditione, pallio aliquo laxiore, sicuti neque ei erat capitis terra conspersi tegmen; adeoque tunicam, carni prope adherentem dilaceravit, mærorem cordis expressurus. Utrumque ergo vestimenti genus pro re nata scissuram expertum est: unde & vocabula sæpe generaliora adhibentur, ut *Gen: XXXVII: 34. Jos: VII. 6. 2 Reg: VI. 30. &c.* Et qui tunicam disciderunt, potuere live alia interiore, sive

חֲבוּשׁוֹתֵי נְשִׂימָּה *feminalibus* saltem instrueti, nuditatis dedecus vitare.

§. III.

Hanc vero vestimentorum dirupcionem non constitisse in denu-
datione pectoris, citra vestium la-
cerationem, vel in vestium violen-
ta modo detractioe, diffibulatione
vel diloricatione contra Cajeta-
num *in cap. XIV Marc: & Sopranem*
in Dav: dier: I. cap. 2. §. 12. fol 330.
adstruimus. Dirumpebatur enim ve-
stis, sive interior, sive exterior, sive
utraque, prout ferebat occasio, vel
animi perturbati fervor, scissura
satis longa ac notabili. Ejusmodi
etiam violentam scissuram exigit vis
verbi פָּרַץ *laceravit*, quod in passivo
est ita fieri lacerum, ut filum unum
post aliud promineat, solvatur, de-
pendeat, conf. Ex. XXVIII. 32.
XXXIX. 23. Idem suadet ἡ δὲ Παις
Verbi Cræci διαπύριυος, Luc. V:
6. Certum autem lacerandarum ve-
stium modum, antiquitus usurpatū
definiri non posse putamus, quem-
admodum astuantes affectus vix

8
uniformem & determinatam legem
ubique admittunt. Manu tamen
molliores eorum vestes discerpi &
potuisse, & consuevisse dubio vide-
tur carere. Posteriores vero Judæ-
orum magistri, in exteriora omnia
intenti & acuti, heic etiam modum
determinare, legesque præscribere
sunt ausi, ut lacerans, non manu
semper, sed aliquando cultro, vel
alio quopiam instrumento acuto,
vestimenta in mensuram quatuor di-
gitorum, seu palmi scindere debe-
ret, unde partes vestis istius pendu-
læ interdum relinquebantur per ali-
quod tempus, ut etiam aliis de in-
terno cordis dolore constaret. Ve-
rum in luctu parentum, Rabbino-
rum, principum Synagogæ, patrum
Synedrii, casu blasphemix & cla-
dis publicæ, veluti gravissimo, ritum
hunc lacerandi non a sinistra parte,
scissuræ alias destinata, sed a dex-
tra scindens instituebat, donec pe-
ctus esset nudatum. Hinc Cl: Leus-
denius in *notis ad Joëlem* hac de re
ita differit: *Laceratio propter patrum,*

aut peniculamentum istud, quod in
 ora telæ a staminis filis, trama desti-
 tutis, relinqui solet. Præterea apud
 Rabbinos quaritur, quo instrumen-
 to maxime fieret hæc laceratio.
 Communis est sententia, eam non
 factam fuisse forfice, vel cultro, præ-
 fertim palam; sed vi & robore ma-
 nuum: siquidem dictum est, 2. *Sam. I.*
21. Rex David fortiter apprehendit ve-
stimenta sua, & dirupit ea. Interdum
 tamen occulte, nemine vidente,
 forfice, vel cultro: quod præcipue
 competebat Summo Sacerdoti, cui
 licitum dicunt, scindere cultro, aut
 alio acuto instrumento. Porro lo-
 cus lacerationis rectus atque ordi-
 narius fuit in sinistra, circa apertu-
 ras nodorum, juxta collum; non
 ad latus, nec sub brachiis, nec ad
 fimbrias vestis inferioris; quod si quis
 non observasset, immunis nullo
 modo censebatur a reatu scissuræ,
 male & perperam administratæ. So-
 lus summus pontifex laceravit a
 parte inferiori. Præter alia, quæ
 scri-

scrupulosius congerit Maimon, *in his.* — *דנ* c. 8. Denique, ut hac de re tantum non omnes conveniunt Magistri, ritus hic peragebatur stando: sin autem quis sedens hoc fecisset, de novo lacerare debuit: vi dicti 2. Sam. XIII: 31. *Surrexit Rex, & scidit vestimenta sua.* Ratio videtur fuisse, quod firmo insistens pedi majus robur viresque validiores habeat ad discerpendum, quam sedens quispiam. Hisce ita perlustratis, necesse videtur ac conveniens, ut definitionem lacerationis apponamus, quam, ut spero, plenam damus sequentem. *Laceratio vestium fuit ritus potissimum Hebraeorum violentus discindendi vestes ob impatientiam doloris, undecunque orti, laceris partibus aliquamdiu relictis pendulis, ut hac ratione aliis constaret de interno dolentis animi affectu.*

§. IV.

CAussarum tandem, propter quas ejusmodi vestium diruptio fiebat

bat, notitia heic eo magis necessaria videtur, quo certius habemus, omnem lacerationis ritum, pro earum diversitate, vel majorem vel minorem fuisse. Primum enim, & quidem potissimum, solebant Hebræi vestimenta scindere in luctu propter defunctos. Sic legimus *Gen. XXXVII. 34.* quod patriarcha Jacobus, nuntiata filii sui Josephi morte, vestes laceraverit suas: & de Rege Davide illud habemus *2. Sam. I. 11.* quod, nuntio de morte Regis Saulis atque amici Jonathanis accepto, non abstinuerit se a laceratione. Unde Maimonides inter statuta sua hoc quoque profert, *cap. 8 לנ לנג* *Lugens in id obligatur, ut scindat ob mortuum:* ac Buxtorfius *Synag. Jud. cap. XLIX: pag. 677.* lacerationem vestium, moriente aliquo, Judæis ut olim, ita hodieque in more positam refert. Deinde testatur Sacra Scriptura pluribus in locis, ut *Jos. VII: 6. 1. Reg. XXI: 27. 2. Reg. XXII. 11. 19.* &c. Hebræos antiquos, pio sanctoque

ctoqve zelo in Deum plenos, non raro usos fuisse hac vestium scissura, signo velut externo, quo in solemnibus pœnitentiæ actibus internam cordis lacerationem, seriumqve peccatorum dolorem indicarēt. Unde si quis concludere vellet, hūc etiam ritum summo placuisse Numini, non prorsus absurdus foret: quoniam expressis dicitur verbis 2. Paral. XXXIV. 27. *Siquidem audivisti verba mea, atqve emollitum est cor tuum, & humiliasti te coram facie Dei, & discidisti vestimenta tua, & flevisisti coram me, ego quoqve exaudivi te, dicit Jehovah.* Deniqve certum est, eos non abstinuisse a lacerando, in vehementioribus ac ingratoribus animi motibus; idqve vel ob repentinos atqve inopinato obvenientes casus. Sic fratres Josephi, invento scypho, vestimenta lacerarunt, Gen XLIV. 13. Athalia, seditione comperta, 2 Reg: XI: 14. Jephtha, conspecta filia, Jud. XI. 35. præsertim in clade publica, ut nuntius 1. Sam. IV: 12. Mardocheæ-

chaus stragem, sibi suæque genti paratam, videns Esth: IV: 1. *vel ob blasphemias in Deum aut sacra fusas, quasi vellent, atque optarent, blasphemum ipsum laceratum haud secus, ac vestes suas.* Sic Rex Hiskias, audita Rabfakis blasphemia, vestimenta scidit 2 Reg: XIX. 1. aliique: quem morem adhuc Apostoli servarunt Act XIV. 14. Quin & iudices, blasphemum judicantes, testibus verba blasphemiae recitantibus, vestimenta pro more lacerabant, & quidem nunquam resarcienda, vid: *Avoda Sara cap. II. & Sanhedrin cap. VII. Consuetudinis enim Judaicæ fuit, cum quid blasphemiae, & quasi contra Deum audierint, scindere vestimenta sua, inquit Hieronymus ad Matth: XXVI: 65. & Lyranus ad eundem locum: iste erat mos Judæorum scindere vestimenta in signa doloris, quando audiebant blasphemiam divini nominis.*

§. V.

Controversia autem inter eruditos

ros agitur, an ob adductas rationes aequè sacerdotibus summis, ac aliis Hebræorum, vestes suas scindere licitum ac integrum fuerit. Ipsis enim vestium dilaceratione interdicerè videntur leges sacræ, Lev: XXI: 10. *Sacerdos vero maximus vestimenta sua non lacerabit: & cap. X. 6. Ne scindatis vestes vestras.* Sed facile sopita erit, si præcipue Talmudicorum placita audiamus. Non has solum leges, e Levitico allegatas, sed alias etiam adhibent, ubi de vestium laceratione, pontificibus maximis prohibita, loquuntur; sed eas intelligunt tantum de vestibus sacerdotalibus; quarum solus sacris in ministeriis usus erat, non de vulgari amictu. Hic lacerari poterat, non illæ. Ut nihil jam moneamus, expresse tradi ab iis discrimen inter modum scissionis, quæ fieret a Pontifice, atque a gregariis sacerdotibus, in eo constitutum, quod illi inferius ad simbriam, sive ab ima atque anteriore parte sursum, aliis vero

supre-

superius, ad sinum pectoris, aut à summa deorsum, vestes essent dilacerandæ. Certe textus ipse sacer Lev: XXI. 10. non omnem plane dilaceratiõem videtur prohibere: hoc enim si esset, neque pontifici caput unquam nudare licuisset: quod argumento est, interdictum illud ad sola vestimenta sacra in usu ministerii restringi. Præterea observat B. Gerhardus ad *Matth.* XXVI. prohibitionem hanc respicere casum propter mortuos, seu luctum privatum; alioquin in publico luctu pontificem quoque maximum discidisse vestes e I. Macc. XI. ii. colligitur. Hinc clare liquet, summum pontificem Caipham non contra legem illam peccasse, quum ob opinionem blasphemiam, quam ex confessione Christi in Deum conjectam putavit, vestes, quas extra locum sanctum non sacerdotales, sed vulgares gestabat, dissueret. Et sic sponte cadit ac corrui, sententia Cornelii a Lapide, nec non Baroniæ

ronii *Annal.* Tom. I. A. Chr. 34. ita prodita: *Hac lacerandi vestes consuetudine ceteri, haud tamen sacerdotes renebantur. Nam divina lege sacerdotibus vetitum erat, ne sua scinderent vestimenta. Sed Caiphas, illa contempta, quo ceterorum adstantium animos in Christi perditionem magis ac magis concitaret, furore quodam percitus, primus summorum omnium pontificum, quorum fit memoria, sic sua vestimenta conscidit.*

§. VI.

Silperest, ut uno aut altero tantum verbo moneamus, ritum hunc, in se indifferentem, postquam publico more invaluisset, nihil indecori praese tulisse: quamvis forte nobis, aliter adsuetis, secus iam videri queat. Et quanquam in familia patriarchali prima ejus exempla occurrunt; prima tamen ejus origo exacte determinari nequit, Hebraei ne ab aliis populis, an hi ab illis eum acceperint.

B

Nam

Nam late sat's & alibi gentium antiquitus usitatum, constat. Sic de Persis Quint: Curt: libr IV. tradit, spadonem Regi Dario nuntium attulisse, *veste lacerata: & libr: V. Persas laceratis vestibus, lugubri & barbaro ululatu* Regem suum deplorasse. Similia de aliis ad orientem gentibus leguntur: ut ex *libr Judic: XIV. 13. 15.* patet, cubicularium Holofernus, spectato Domini sui excidio, & principes Assyrici exercitus, eandem prorsus ob causam, vestimenta sua scidisse. De Græcis idem narrat Lucianus, *dial: de Luctu.* Virgilius eosdem Latinorum mores refert, de moribunda regina Amata *Aeneid XII. 602.*

Purpureos moritura manu discindit amictus.

ac paulo post de ipso Rego, conjugis mortem deflente,

----- It scissa veste Latinus.

Ita de Romanis adhuc testis est Plutarchus *in Cicer:* permultos patrum præ furore Clodii se

se in plateas effudisse, *καλοῖσθαι ὑπερ-
περιστὸς χιτώνας, laceratis iunicis.*
Plura qui deliderat, ea offendit
apud Herodotum in Thalia & Ura-
nia, aliosque. Consulantur insuper
Kirehn: *libr. II. de funt: Rom: cap.*
17: Briffonius libr. II. Regn: Pers:
pag. 256. Forst: ad Es. XXXVII.
pag. 544. Titus Popma, in notis ad
Curt: libr: X. Drufius libr: XII. ob-
serv: cap. 1. ceteriq; non pauci. Hoc
tantum pro instituti ratione de hac
materia dixisse sufficiat, quæ qui-
dem ulteriorem & solidiorem ne-
reretur considerationem; sed ve-
tant eam ipsius materiæ gravitas,
intellectus nostri tenuitas, tem-
poris angustia, facultatum inopia,
nec non librariæ rei penuria. Ce-
terum, quæ ita summa brevitate,
maximaque simplicitate de Lacera-
tione V itium apud Hebræos dixi-
mus, ea ut in meliorem accipi-
as, atque interpreteris partem,
benevole lector, omni, quæ par-
est, observantia contendimus. Et

si quid desideras, ut multa desiderari & ipsi animadvertimus, fac, candidus animi tui favor suppleat. Tibi autem, Summe, Misericors atque Æterne Deus, gloriam perpetuam laudesque immortales decantamus.

כל חבשמה תהללה
הללויה

Clarissimo Philosophiæ Candidato,

Dn. JACOBO SIRELIO,

De

Laceratione Vestium apud Hebræos doctè differenti.

Cultus ut assiduus, mandantis se-
mina terra,

Tempore dat fruges multo cum fœno-
re messis,

Agricolæ fugiens sic desiliis otia vite
Agro in Pierio, hinc fructum virtutis
honestum

Obtinet, & merita pro palma præmia
leta.

Haud secus impediunt viridi Tua tem-
pora Lauro,

O Fautor, Musa, dum scripto & men-
te polita,

Quæ fuit & qualis vestitus scisso
quondam,

Fortiter expones celsa de sede Cat-
hedra,

Quam rursus felix properando scan-
dere tentas.

Græo

Gratulor inde Tibi merito, ac felicia
quævis
Adprecor! Ex cælo veniant Tibi gau-
dia mille!

Ita ex animo officioso, vena-
licet tenui, adplaudis

Nicolaus Idman, Filius.

Eidem,

Informatori meo Fidelissimo,

Tanto certius, me non præter mo-
rem facturum, scio, si, inter
ceteras gratulantium voces, paucis
etiam ego applauderem; quanto magis
hic mos inter Musarum alumnos in-
valuit, quantoque arctius officiis at-
que amore me Tibi, Honoratissime Præ-
ceptor, devinxisti. Verum quo mi-
nus meam hanc in Te profectionem
dignis exprimam verbis, vetat ingenii
æ ætatis tenuitas, & Tuamet ipsius
nemini non nota modestia, quæ veri-

orem quam prolixiorē amat officii
testationem. Hac igitur opera super-
sedens, saltem honores, quos Tibi pro
meritis jam parat Apollo, ea, quæ decet
obſervantia, gratulor, supremumque
Nimē ardētissimis veneror precibus,
ut sic studiorum Tuorum stadio felici-
ter peracto, in honesta locatus stati-
one, digna laboribus præmia consequar-
is. Sic pſeō, semperque vovebo

Tui

amantissimus atque
officiosissimus

Daniel Idman

Når J åter nu i dag
Eråden fram på Pindi högder,
Snäll i wet och Boslig' slögder,
Dertil J haa' stort behag;
Så får jag Præceptor såta
Iu en skyldig plicht aflåta:

Önska snarast som jag kan,
Att J laaer-franhen geöna
Nu snart måtte få til löna
Utaf ädla Pallas hand!

Gud

Gud. Ge låte sällhet wänna,
Och sidsi til sin Himmel hinna!

Gustavus Idman.

När nu min Bror här kommer fram
Med detta andra lärdoms fram,
Så jag wäl, hwart han ämnar:
Det bär ju up til *Pindi* högd:
Der *Pallas* honom med stor frögd
Snart åhre-blommor iämnar.

Nu önskar jag, min Broder kär,
At han må länge lefwa här,
I sällhet, lust och nöje:
Och äntlig, när han hädan skall,
Gud honom til sin helgons tal
I himblen säll uphöje!

En trogen Broder,
Salomon Sirelius.

